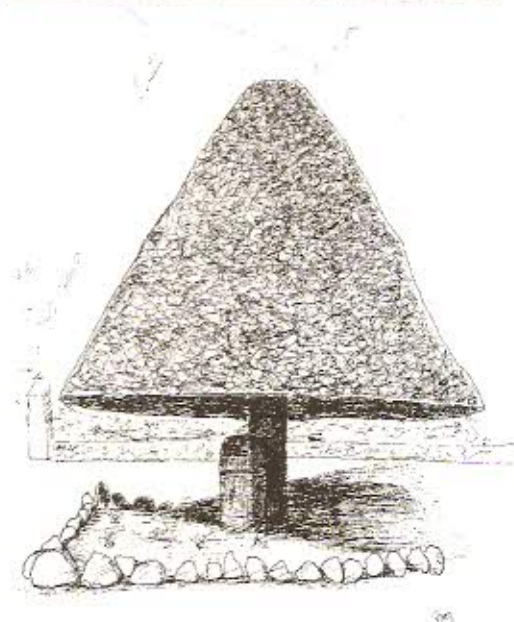

KirkeBladet

Nr. 5 • Nov./Dec./Jan. 2005/06 • 17. årgang

Skellerup og Ellinge sogne

Høst

Noa glemte aldrig aftenen før syndflo- den, den sidste aften, da hans gamle verden endnu var hel. Han så solen gå ned bag træer, der altid havde været der, og alle de køer og får og geder, der ikke skulle med i arken, gik og græssede fredeligt i det svindende lys. Hans naboers huse lå som de plejede, og menneskene gjorde færdig til natten, som de havde gjort det alle dage. Kun han selv var forandret, for han vidste, regnen ville begynde i morgen. Vandet ville komme og viske alting ud, som havde det aldrig været.

Med morgenlyset kom regnen. Lige så stille løftedes arken op fra jorden og flød på vandet, det steg og steg. Noa så markerne forsvinde, og døde dyr drev om på vandet. Træerne forsvandt, og klipperne og mennesker blev skrigende revet med af de rivende strømme. Der var ikke mere noget stabilt og sikkert at gribe fat i og holde sig til. Og så lukkede vandet sig over den ganske jord. Der var kun grå bølger og grå dage, et øde hvor alle skel var visket ud.

Men inde i arken var der en levende verden af dyr og mennesker. Noa måtte arbejde hårdt, så længe sejladsen varede. Dyrene skulle fodres og familien skulle styres, arbejde og føde skulle fordeles. I et helt år lukkede han ikke et øje, siger legenden, så krævende var opgaven.

Men de hårde tider fik ende. Regnen hørte op, vandet sank, og arken gik på grund. Land kom til syne. Og omsider var det så tørt, at mennesker og dyr igen kunne gå på jorden.

Dyrene vrimlede ud af arken og spredte sig over jorden. Noa og hans familie gik sidst, og da de mærkede den faste jord under fødderne og så græs og urter spire frem, da takkede de Gud for frelsen.

Noa byggede et alter og bragte et offer til Gud, fordi jorden igen var beboelig og kunne dyrkes, fordi Gud havde givet ham en fremtid. Der står i første Mosebog, kapitel 8, vers 21 og 22:

*Og da HERREN ind-
åndede den liflige duft,
sagde han til sig selv:
»Jeg vil aldrig mere for-
bande jorden for menne-
skenes skyld, thi menne-
skehertets higen er ond fra
ungdommen af, og jeg vil
aldrig mere tilintetgøre alt,
hvad der lever, således som
jeg nu har gjort!*

*Herefter skal, så længe jorden
står, sæd og høst, kulde og hede,
sommer og vinter, dag og nat ikke
ophøre!«*

Det er de samme ord, vi stadig læser, hver gang vi holder gudstjeneste og takker for jordens gaver og alt det, der gror, for dagene og livsmulighederne, vi får. Det kan alt sammen samles i verset:

*Ham takker alle vi med sang
for alt, hvad han har givet,
for hvad han vokse lod i vang,
for ordet og for livet.*

Det er en god og en smuk skik, at sognet samles i kirken når sommeren er omme, for at sige tak for alt det, der blev.

*Gunda Jørgensen,
sognepræst Vandborg-Ferring*

Vintermorgen

En morgenstund med sne i byens gader,
og somrens sidste roser svøbt i is.
I birkens grene flager blå musvitter
som engle i et vinterparadis.

En hviletid for alt, hvad Herren skabte,
for korn og pindsvin dybt i vinterhi;
en eftertankens tid for os, der haster
de nøgne, sorte buske travlt forbi.

Gå langsomt nu med Kristus ved din side,
så skaber han sit rige på din vej,
hvor du kan se de andre med hans øjne
og elske dem, som han har elsket dig.

Han er dig nær, hans ånd er i dit hjerte,
og vækker tro og håb og kærlighed,
så du kan sprede lys i vintrens mørke:
han er velsignelsen, du bringer med.

Gå langsomt nu i disse korte dage;
naturen hviler, kræfterne fornys
til solopgangen kommer fra det høje
og vinterbuske blomstrer i hans lys.

*Af Lisbeth Smedegaard Andersen,
salmedigter, 2004*

Galleri for kristen religiøs kunst

For godt to år siden åbnede Galleri Emmaus, galleriet for kristen religiøs kunst, i Niløse ved Dianalund. Galleriet udstiller og sælger kunst af professionelle kunstnere, der laver kunst med et klart eksistentielt indhold og derfor også ger-

nem kunsten både bliver mindet om og udfordret til at reflektere over, hvad det er, vi tror på.

I Galleri Emmaus udstiller for størstedelen veletablerede og anerkendte kunstnere, men Grethe Olsen ser det også

som en opgave at udstille yngre kunstnere, der er på vej.

Et eksempel på det sidste er Dorthe Krabbe, der blev uddannet på Århus Kunstakademi i 1992. Hun arbejder i modellede skulpturer, som er meget enkle og organiske i deres udtryk – på én gang stille og i bevægelse. Til efterårsudstillingen har hun skabt en døbefont, om hvilken hun fortæller: »Min døbefont beskriver det øjeblik, hvor vi rækker vort barn op til Gud i tro og bøn om Hans velsignelse; samtidig bøjer Gud sig ned for at tage det i sine hænder.«

Dorthe Krabbe, der ses på billedet sammen med sin døbefont, er aktuell i en gruppeudstilling med Peter Brandes, Søster

Abraham, Lene Melchiorsen og Knud Larn.

Flere oplysninger på www.galleri-emmaus.dk

ne beskæftiger sig med de store bibelske fortællinger.

Ejer af Galleri Emmaus er Grethe Olsen, der med sit galleri ønsker at arbejde for, at den kristne tro bliver synlig, så vi gen-

Alle Helgen

Når vi holder gudstjeneste på Alle Helgens søndag, oplæses navnene på sognets døde og dem, der er begravede og bisatte fra sognets kirke i det forløbne år. Under oplæsningen rejser menigheden sig.

LWJ

Børneklubben

Vi mødes næste gang fredag den 28. oktober. Af hensyn til busforbindelsen til Ellinge begynder vi kl. 8.45. Vi skal på besøg i kirken og i kirkens tårn og se og høre klokkerne.

LWJ

Ny organist

Som Skellerup og Ellinges nye organist vil jeg gerne benytte lejligheden til at præsentere mig.

Først vil jeg udtrykke min glæde over den tillid menighedsrådene har vist mig ved at tilbyde mig stillingen.

Jeg er 39 år, gift med Bjarne, og sammen har vi tre piger, Frida på 1 år, Sigrid på 3 år og Asta på 6 år. Vi bor i hjertet af Odense, hvor også Bjarne arbejder, og Asta går i skole. Bjarne er salgskonsulent i et stålfirma og kører på hele Fyn.

I 2000 påbegyndte jeg uddannelsen til PO-organist fra »bunden« og læser nu mit sidste år på Sjællands Kirkeskole i Roskilde.

Bag mig har jeg en konservatorieuddannelse som AM'er (Almen Musikpædagog) og en musiklæ-

reruddannelse i hørelære fra samme sted.

Siden 1990 har jeg sunget i kirke, sidst i Sct. Hans kirke i Odense. Det er nok igennem kirkekorsangen min interesse for orglet er opstået.

Jeg takker for den dejlige velkomst den 2. oktober, der med de smukt pyntede kirker, høstgudstjenester og kirkefrokost var ekstra festlig.

Jeg glæder mig til at blive en del af kirkelivet her.

Agnete Knudsen

Jul

Barn Jesus i en krybbe lå,
skønt Himlen var hans eje;
hans pude her blev hø og strå,
mørkt var det om hans leje.
Men stjernen over huset stod,
og oksen kysset barnets fod.
Halleluja, halleluja, barn Jesus!

Hver sorgfuld sjæl, bliv karsk og glad,
ryst af din tunge smerte!
Et barn er født i Davids stad
til trøst for hvert et hjerte;
til barnet vil vi stige ind
og blive børn i sjæl og sind.
Halleluja, halleluja, barn Jesus!

H. C. Andersen

Mogens Hoff

Høstkollekt

Ved indsamlingen i forbindelse med høstgudstjenesterne indkom følgende beløb:

Ellinge kirke:

Kr. 410,00

Skellerup kirke:

Kr. 360,00

Tak for bidragene, der nu sendes til Folkekirkens Nødhjælp.

LWJ

Åbent Hus

Vi holder åbent hus i præstegårdens stuer anden søndag i advent efter gudstjenesten i Skellerup kirke.

Overskud fra kaffesalg og håndarbejde går til sognenes adoptivbørn og deres familier.

Alle er velkomne.

LWJ

Fra et interview...

– Jamen jeg tror stadig på Gud. Det er en overordnet tryghed for mig, at der er en kærlighed, der omslutter én i både liv og død. At Gud altid vil være hos mig. Troen er noget naturligt for mig. Det hjalp mig, da jeg for nylig stod ved en ung slægtnings dødsleje og kunne bede Fadervor med familien. Faderen sagde: »Gør man noget her?« og jeg forstod, at det var dét, han ville have mig til.

– Den far skal ligesom alle andre, der står over for døden, have lov at føle, at det her er dybt, dybt uretfærdigt, og at Gud har svigtet totalt. Et eller andet sted ved vi godt, at sådan er det ikke for Gud. At for ham er vi alle elskede børn. Vi kan bare ikke holde

ud, at vi ikke kan gennemskue meningen med livet og døden fuldt ud, men må nøjes med stykkevise og gådefulde erfaringer.

Men sådan er vilkårene. For mig var det også en gåde, men af den lykkelige slags, at lægerne fik reddet mit liv for ti år siden ved at indoperere en ny hjerteklap. Jeg fik nogle ekstra år foræret, og jeg er ikke længere så bange for at dø. Måske fordi jeg har opbrugt min angstkvote i de år, hvor jeg gik rundt og var dårlig og meget, meget bange. I dag prøver jeg at leve så ubekymret, jeg kan, og lade resten være op til Gud, siger Ulf Pilgaard.

Kristeligt Dagblad, 14. maj 2005

Tak

En stor tak til alle, der kom og ønskede mig til lykke på min fødselsdag.

Ligeledes mange tak for blomster, hilsner og gaver.

Det var til stor glæde, at så mange tænkte på mig.

LWJ

På gensyn

Det er nu næsten 4 måneder siden min elskede Henning tabte kampen mod kræften og tog hjem til Gud.

Jeg sidder her en stille stund og tænker over livet og døden.

Tankerne går også tilbage til den dag Henning blev bisat - vores 26 års bryllupsdag - så ser jeg for mig den smukke måde hvorpå de sidste hilsner til Henning blev lagt på græsset, hvor Henning havde ønsket at hvile efter sin død. Jeg vil gerne sige kirkens hjælpere tak for det smukke minde de der skabte for mig, om min Henning. Også Lone skal have en stor tak for den meget smukke og rammende tale hun holdt ved Hennings bære.

Håber at denne tak må nå frem til de der var for mig i mit tab af Henning og står parat for at være der for mig stadig. Da jeg gerne vil lade andre få indblik i Skellerup kirkes fine måde at vise deltagelse og forståelse på har jeg vedhæftet et billede af det smukke hjerte, der for altid vil stå som et smukt minde for mig, om den dag jeg sagde på gensyn til min Henning.

*Med venlig hilsen
Birgitte Florczak*

